

Stranka glavnog kaznenog postupka

A

uz sudjelovanje: Staatsanwaltschaft Offenburg

Izreka

1. Članak 67. stavak 2. UFEU-a i članke 20. i 21. Uredbe (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama), kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 610/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013., treba tumačiti na način da im je protivan nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku – koji policijskim tijelima odnosno države članice dodjeljuje ovlast provjere identiteta, u području od 30 km od kopnene granice te države članice s drugim državama strankama Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, potpisane u Schengenu (Luksemburg) 19. lipnja 1990., bilo koje osobe, neovisno o njezinu ponašanju i specifičnim okolnostima, s ciljem ometanja ili zaustavljanja nezakonitog ulaska na državno područje te države članice ili sprečavanja određenih kaznenih djela usmjerenih protiv sigurnosti ili zaštite granice ili počinjenih u vezi s prelaskom granice – osim ako je tim propisom predviđeno nužno ograničavanje te ovlasti kojim se osigurava da njezino provođenje u praksi ne može imati učinak istovjetan graničnoj kontroli, što je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev.
2. Članak 67. stavak 2. UFEU-a i članke 20. i 21. Uredbe br. 562/2006, kako je izmijenjena Uredbom br. 610/2013, treba tumačiti na način da im nije protivan nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku – koji policijskim tijelima odnosno države članice dopušta da u vlakovima i u željezničkim objektima na njezinu području provjeravaju identitet ili isprave za prijelaz granice bilo koje osobe kao i da je u tu svrhu nakratko zaustave i ispitaju – ako se te kontrole temelje na poznatim činjenicama ili iskustvima granične policije, pod uvjetom da je njihova provedba u nacionalnom pravu pobliže uređena i ograničena u smislu intenziteta, učestalosti i selektivnosti kontrola, što je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 136, 18. 4. 2016.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 15. lipnja 2017. – Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd protiv Europske komisije, Vijeća Europske unije

(Predmet C-19/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) — Borba protiv terorizma — Posebne mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata povezanih s Osamom bin Ladenom, mrežom Al-Qaidom i talibanima — Uredba (EZ) br. 881/2002 — Zamrzavanje sredstava i gospodarskih resursa fizičkih i pravnih osoba uvrštenih na popis koji je utvrdio Odbor Ujedinjenih naroda za sankcije — Ponovno uvrštenje imena tih osoba na popis koji se nalazi u Prilogu I. Uredbi br. 881/2002 nakon poništenja prvotnog uvrštenja — Prestanak postojanja pravne osobe tijekom postupka — Stranačka sposobnost)

(2017/C 277/14)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd (zastupnici: N. Garcia-Lora, Solicitor, E. Grieves, barrister)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: F. Ronkes Agerbeek, D. Gauci i J. Norris-Usher, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: G. Étienne, J.-P. Hix i H. Marcos Fraile, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. *Al-Bashiru Mohammedu Al-Faqihu, Ghuniji Abdrabbahu i Taheru Nasufu nalaže se snošenje troškova postupka.*

⁽¹⁾ SL C 106, 21. 3. 2016.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 22. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel protiv Finanzamt Offenburg

(Predmet C-20/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje radnika — Prihod ostvaren u državi članici koja nije država članica boravišta — Metoda izuzimanja uz pridržaj progresivnosti u državi članici boravišta — Doprinosi za mirovinsko i zdravstveno osiguranje oduzeti od dohodaka ostvarenih u državi članici koja nije država članica boravišta — Odbitak tih doprinosa — Uvjet koji se odnosi na nepostojanje izravne veze s prihodima izuzetima od poreza)

(2017/C 277/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel

Tuženik: Finanzamt Offenburg

Izreka

Članak 45. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, na temelju kojega porezni obveznik koji boravi u toj državi članici i radi za javnu upravu druge države članice ne može od osnovice poreza na dohodak u svojoj državi članici boravišta odbiti doprinose za mirovinsko i zdravstveno osiguranje uplaćene iz njegove plaće u državi članici zaposlenja, za razliku od sličnih doprinosa plaćenih za socijalnu sigurnost u njegovoj državi članici boravišta, kad se, primjenom ugovora o sprečavanju dvostrukog oporezivanja između dviju država članica, plaća ne može oporezovati u državi članici boravišta radnika i kad jednostavno povećava poreznu stopu primjenjivu na druge prihode.

⁽¹⁾ SL C 118, 4. 4. 2016.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-26/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 138. stavak 2. točka (a) — Uvjeti za izuzeće isporuke novog prijevoznog sredstva unutar Zajednice — Boravište kupca u državi članici odredišta — Privremena registracija u državi članici odredišta — Rizik od utaje poreza — Dobra vjera prodavatelja — Obveza prodavatelja da postupa s dužnom pažnjom)

(2017/C 277/16)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)